

Ὁ Σωφὲρ καὶ ἡ κούρασή του (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)



Στενοχωρεῖσαι. Βαρέθηκες τὴν δουλειά σου. Ὅλες οἱ ἄλλες ἐργασίες σοῦ φαίνονται καλύτερες. Εἶσαι πικραμένος καὶ ἀνήσυχος, γιατί δὲν μπορεῖς νὰ βρῆς ἄλλο ἐπάγγελμα!



Πολύ σκέφθηκα πρὶν πάρω τὸ μολύβι μου νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Προσπάθησα μὲ τὴν φαντασία μου νὰ ἔρθω στὴν θέση σου. Προσπάθησα νὰ μπῶ στὴν μαυρίλα καὶ στὸν θόρυβο τῆς μηχανῆς. Φαντάσθηκα τὸν ἑαυτό μου κατάμαυρο καὶ ἰδρωμένο νὰ κοιτάζω μὲ προσοχή, μὲ προσοχή πάντα μπροστά, ἐνῶ πίσω μου ἔρχεται ἕνας μικρὸς λαός: γέροι, γονεῖς, παιδιά, ἡγεμόνες, διπλωμάτες, ὑπάλληλοι, χωρικοί, ἐργάτες, μέ-ροκαματιάρηδες. Ὅλοι γνωστοί μου, καὶ ὅλοι αὐτὴ τὴν στιγμή ἐξαρτῶνται ἀπὸ μένα! Εἴτε τὸ κουβεντιάζουν μεταξύ τους, εἴτε ἀπλῶς τὸ σκέπτονται μέσα τους. Ὅλοι τρέχουν μὲ λαχτάρα γιὰ τὸν προορισμό τους. Καὶ ἐγὼ ἐξαρτῶμαι ἀπὸ τὸν Θεό.

Οἱ ἐπιβάτες δὲν τὸ καταλαβαίνουν πόσο ἐξαρτῶνται ἀπὸ μένα! Χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζουν. Χωρὶς νὰ μὲ ξέρουν! Καὶ ὅμως μὲ ἐμπιστεύονται. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς μοῦ δίνει χαρά! Ὅταν ἀνέβηκαν στὸ ὄχημα καὶ ξεκινήσαμε, κανεὶς δὲν ἤρθε νὰ μὲ ἰδῆ καὶ νὰ μὲ γνωρίσῃ! Κανεὶς δὲν ἀναρωτήθηκε: Μήπως εἶναι τρελλὸς ἢ τυφλὸς ἢ μεθυσμένος; Ὅλοι μοῦ ἐμπιστεύθηκαν τὴν ζωὴ τους! Χωρὶς νὰ εἶναι σίγουροι ὅτι εἶμαι ὁ πιὸ ἱκανὸς ἄνθρωπος σ' αὐτὴν τὴν θορυβώδη κίνηση τῆς πόλης, πὺ οἱ ἐπιβάτες μένουν στὸ ὄχημά μου γιὰ λίγο καὶ συνεχῶς ἀλλάζουν! Κανενὸς δὲν πέρασε τέτοια σκέψη. Καὶ αὐτὸ μὲ χαροποιεῖ ἀκόμη περισσότερο. Χαίρω, γιὰτὶ τόσοσ λαὸς ἐμπιστεύεται τὴν ζωὴ του στὰ χέρια μου.

Καὶ τότε παρ' ὅλο τὸν κόπο μου αἰσθάνθηκα μιὰ βαθειὰ εὐχαρίστηση καὶ ἄρχισα

νὰ δοξολογῶ τὸν Θεὸ μὲ τὰ λόγια:

- ὦ Θεέ μου, μεγάλη καὶ θαυμαστέ! Δόξα σὲ Σένα καὶ εὐχαριστία. Γιατί μοῦ ἔδωσες μιὰ τέτοια σπουδαία ἐργασία πού μοιάζει μὲ τὴν δική Σου! Γιατί, Κύριε, καὶ Σὺ εἶσαι κρυμμένος, ἄγνωστος καὶ ἀόρατος μέσα στὴν μηχανή, πού ὀνομάζεται πλάση. Τὸ δικό Σου ὄχημα εἶναι τεράστιο. Καὶ οἱ ἐπιβάτες του ἀναρίθμητοι. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ὀδηγὸς τοῦ σύμπαντος! Καὶ ὅμως πολλοί, πάρα πολλοί, δὲν Σὲ σκέπτονται καθόλου. Οὔτε Σὲ ἀναζητοῦν. Καὶ ὅμως Σὺ τοὺς ὀδηγεῖς καλά. Σὺ τοὺς ξέρεις. Σὺ τοὺς δίνεις τροφή καὶ ἀνάπαυση καὶ χαρά. Καὶ τοὺς θυμίζεις πότε πρέπει νὰ φάγουν, καὶ πού νὰ κατεβοῦν!

Ὅλοι μας ἐλάχιστα πράγματα ξέρουμε γιὰ τὸ ὄχημα αὐτό. Γιὰ τὸ ξεκίνημά του. Καὶ γιὰ τὸ τέλος του. Καὶ ὅμως μὲ ἐμπιστοσύνη ἀνεβαίνουμε καὶ κατεβαίνουμε σὲ αὐτό. Καὶ ἂς εἶσαι Σὺ, Κύριε, κρυμμένος, ἄγνωστος καὶ ἀόρατος! Χίλιες χιλιάδες φορές Σὲ δοξολογῶ. Καὶ Σὲ εὐχαριστῶ. Καὶ σὲ παρακαλῶ, τὸν Τεχνίτη καὶ Δημιουργό τοῦ Παντός, τὸν Παντεπόπτη καὶ Παντοδύναμο. Σὲ Σένα ἐμπιστεύομαι σὲ ὅλα. Καὶ γιὰ ὅλα, ὅσα θὰ μοῦ συμβοῦν. Ἐσὺ εἶσαι ὁ μοναδικός μου βοηθός. Σὺ θὰ μὲ πᾶς στὸ τέλος.

Νεαρέ μου φίλε! Τί καλύτερη δουλειὰ θὰ μπορούσες νὰ κάμης; Νομίζεις ἦταν καλύτερη ἢ ἐργασία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, πού ἦταν ψαράς, ἢ τοῦ ἀποστόλου Παύλου πού ἦταν σκηνοποιός; Τὸ δικό σου ἐπάγγελμα εἶναι πολὺ πιὸ καλό! Πρέπει νὰ εὐχαριστῆς τὴν Θεία Πρόνοια πού σοῦ ἐμπιστεύθηκε μιὰ τέτοια ἐργασία.

Μετ.: Ἄρχιμ. Ἄβελ Κωνσταντινίδης

Πηγή: agiazoni.gr